

ÂKIF PAŞA DİVANÇESİ

M.A.Yekta SARAÇ* - M.Fatih ANDİ**

Âkif Paşa XIX. asır Türk siyaset ve edebiyatının mühim edebî simalarından birisidir. Bulunduğu reisülküttâblık, hariciye nâzırlığı, dâhiliye nâzırlığı, Kocaeli mutasarrıflığı gibi vazifeler ve siyâsî hayatının, bu vazifeleri boyunca çizdiği inişli çıkışlı grafik, Âkif Paşa'ya Türk siyâsî tarihinde önemli bir mevki sağlamıştır¹.

Bu önem, onun edebî cephesinde de kendisini gösterir. Her ne kadar daha sonraları, Fuad Köprülü, Ahmed Hamdi Tanpinar, Agâh Sırı Levend, Mehmet Kaplan gibi bazı yakın dönem edebiyat tarihçi ve araştırmacımız onu zihniyet ve tarz olarak eskinin bir devamı olarak görmüşlerse de, Âkif Paşa, *Tabsira* adlı eserinin yanısıra, bilhassa *Muharrerât-ı Husûsiyye-i Âkif Paşa* adıyla kitaplaşmış olan husûsî mektuplaşmalarındaki ve *Münseât-ı el-Hâc Âkif Efendi*'de toplanan resmî yazışmalarındaki dil göz önünde bulundurularak, devrinde ve sonrasında Namık Kemal'den başlayan bir yaklaşımla, Ebuzziya Tevfik, Muallim Naci, Şemseddin Sami, Mehmed Celâl vs. gibi bazı yeni edebiyat mensuplarında, Türkçe'nin nesir yapısının sadeleşmesi seyrinde üzerinde durulması gereken öncü şahsiyetler arasında görülmüştür. Bunun yanısıra, yukarıda adı geçen *Tabsira* isimli eseri, devrinin Âkif Paşa-Pertev Paşa kutuplaşmasını aksettiren bir eser olması açısından da önemlidir. Nesir sahasında kendisinden bahsettiren bu üç esere, *Şeyh Müştak'a Mektub* adıyla bilinen ve Şeyh Müştak'ın kimliği hakkında edebiyat tarihçilerinin değişik rivayetler ileri sunduğu² meşhur mektubunu da ilave edebiliriz.

* Doç. Dr., İ.Ü.Edebiyat Fak. Türk Dili ve Edebiyatı Böl.

** Yard. Doç. Dr., İ.Ü.Edebiyat Fak. Türk Dili ve Edebiyatı Böl.

¹ Akif Paşa'nın hayatı ve siyâsî faaliyetleri hakkında daha geniş bilgi için bk.: Ahmed Hamdi Tanpinar, "Âkif Paşa", *İslam Ansiklopedisi*, cüz 4, İstanbul 1941, s.242-246; a.mlf., *Edebiyat Üzerine Makaleler*, İstanbul 1977, s.189-195; Abdullah Uçman, "Âkif Paşa", *TDV İslâm Ansiklopedisi*, c.II, İstanbul 1989, s.261-262; M.Fatih Andi, "Âkif Paşa", *Yeni Türk İslâm Ansiklopedisi*, Örnek Fasikül, İstanbul 1995, s.45-47; İbrahim Kavaz, *Âkif Paşa, Hayatı, Eserleri*, Yayımlanmamış Doçentlik tezi, Elazığ 1996,322 s.

² Bu konuda bk.: A.Hamdi Tanpinar, "Âkif Paşa", *İslam Ansiklopedisi*, cüz 4, İstanbul 1941, s.242-246; M.Kaya Bilgegil, "Şeyh Müştak'a Dair Bir İpuçu", *M.Kaya Bilgegil'in Makaleleri*, (Haz. Zöhre Bilgegil), Ankara 1993, s.441-457.

Paşa'nın şiirleri ise *Münşeât-i el-Hâc Âkif Efendi* adlı eserin son kısmındaki *Eş'âr-i el-Hâc Âkif Efendi* adlı bölümde yer alır. Bu eserin ilk baskısı 27 Ramazan 1259 (21 Ekim 1843) de, ikinci baskısı ise 15 Cemâziyelevvel 1262 (11 Mayıs 1846)'da, İstanbul'da yapılmıştır. Eserin ayrıca 11 Rebîulevvel 1262 (9 Mart 1846) tarihinde Mısır'da yapılan bir Bulak baskısı da vardır. Bu her iki matbu nüsha da gerek nesir bölümü, gerekse *Eş'âr-i el-Hâc Âkif Efendi* adlı bölümdeki şiirlerin sayısı ve tertibi açısından birbirinin ayındır. Bunlardan başka İstanbul Üniversitesi Kütüphanesi, TY. nr.2597'de kayıtlı olan *Münşeât ve Eş'âr-i Âkif Paşa* adlı yazma nüsha, bu evvelkilere nazaran ihtiya ettiği şiir sayısında daha zengindir.

Âkif Paşa'nın şiirleri arasında bilhassa meşhur Adem Kasidesi ile torununun ölümü üzerine hece vezniyle kaleme aldığı Mersiye'si devrinde ve sonrasında adından en çok söz ettirenlerdir. Fakat bunların yanısıra, divançesini bir bütün olarak göz önünde bulundurduğumuzda da muhteva, şekil ve üslûp açılarından XIX. asırın Eski Edebiyat'tan Yeni Edebiyat'a geçiş devresi hususiyetlerini taşıyan bir eser olduğu belirir. Onun şiirlerinin bu bakımdan da üzerinde durulmalıdır.

Fakat bu önemine rağmen Âkif Paşa'nın şiirlerinin bugüne kadar güvenilir ve sağlam bir neşri yapılmamıştır. Bu boşluğu doldurmak maksadıyla ortaya koyduğumuz bu çalışmamızda biz onun şiirlerinin yer aldığı iki matbu nüshasının yanısıra İÜ Ktp. TY, nr.2597'de kayıtlı olan *Münşeât ve Eş'âr-i Âkif Paşa* isimli yazma nüshadan da istifade ettik.

Metni ortaya koyarken takip ettiğimiz usûl şu şekildedir:

1-Âkif Paşa'nın yaşadığı dönemde Türkçe'de meydana gelen fonetik değişimlerin ulaştığı nokta, metnin okunuşunda belirleyici olmuştur.

2-Eklerin ve bazı kelime köklerinin yazılışında Türkçe'nin ünlü uyumu göz önünde tutulmuştur.

3-Metinde farklılık olarak kabul edilebilecek değişiklikler sayfa altlarında gösterilmiştir.

4-Yazma nüshaya Y., Bulak baskısı matbu nüshaya da M. kısaltmasıyla atıf yapılmıştır.

Bizim bu çalışmamızdaki gayemiz Âkif Paşa'nın şiirlerinin güvenilir bir metnini ortaya koymaktır. Bu şiirlerin devrindeki yeri, edebî değeri hakkındaki değerlendirme ve hükümlerimiz bir başka çalışmaya saklı tutulmuştur.

KASİDELER

- I -

Münâcât

Mef'ûlü Mefâ 'îlü Mefâ 'îlü Fe' âlüün

1. Ey Rabb-i şamed tâ'at ü 'isyânıma tevbe
Ey ferd-i Âhad küfr ü imânıma tevbe
2. Bildim dediğim 'ilmime 'irfanıma tevbe
Buldum dediğim zevkîma vicdânıma tevbe
3. Peydâ vü nihân çün ü çerâ bûd u nebûda
Mâzî gibi müstaķbel ü her ânıma tevbe
4. Nevm ü yakaza cû ' ü şib' şamt ü tekellüm
Her kârima her hâlima her şânıma tevbe
5. Îkrârîma inkârima taâlid ü mecâza
Tahkîkîme iżmârima i'länimâ tevbe
6. Dâd ü sited ü şükûr ü şikâyet ǵam u şâdî
Evhâm-ı hayâlâtıma ikânıma tevbe
7. Nefs ü nefes ü cân ü beden cümlesi väye
Tevbe dedigim nuťk-ı perişânıma tevbe
8. Geldim kapına pâdişehim 'âciz ü 'üryân
Fermân seniñdir ne ise 'Âkif'e ihsân

- II -

Fâilâtün Fâilâtün Fâilâtün Fâiliün

1. Hamdu lillâh ey kerîm ü kâmkâr-ı rûzgâr
Şadra teşîfiñle olduñ dest-yâr-ı rûzgâr
2. Hâk şehenşâh-ı cihânîñ 'ömrün efzûn eyleyip
Haşre dek tahtında olsun ber- karâr-ı rûzgâr

I. I. Y. 165b.

II. M. 11, Y. 154 b. Sadr-ı esbak Gâlib Paşa'ya sunulmuştur.

3. Kâdr- dân bende-perver hâzret-i Mahmûd Hân
Ol Süleymân-ı zamân u şehriyâr-ı rûzgâr
4. Hâmîl-i mühr-i Hümâyûn eyleyip sen âşafı
Zât-ı bî- hemtâñi kıldı nâmâdâr-ı rûzgâr
5. Mazhar-ı esrâr-ı ism-i a'zam-ı tevfîksin
Sensin el-häk şadr-ı âşaf-ı iktidâr-ı rûzgâr
6. Devlete Belkîs-i makşûdu getir bir lahzâda
Kuvvet-i ķudsîyye olsun âşikâr-ı rûzgâr
7. Çarh 'âciz ķaldı tedbîrinden ey şadr-ı güzîn
Şöyle oldu cism-i 'âlem dâğdâr-ı rûzgâr
8. Merhem-i tedbîriñe vâbestedir ancak hemân
İltiyâm-ı zaĥm-ı cevr-i zûr-kâr-ı rûzgâr.
9. İ'tikâdim böyledir ki bir nefes etseň söner
Her tarafdan hep şerâr-ı fitne bâr-ı rûzgâr
10. Bir gelir kevne seniň gibi muhiť-i her-kemâl
Olsa ʐâtiňla becâdriftiň iftiħâr-ı rûzgâr
11. Zihن-i şâfiň hâce-i hall- âferîn-i müşkilât
Tab'-i pâkiň tâ'ir-i 'ankâ-şikâr-ı rûzgâr
12. Nokta-i re'yîň kifâyet-sâz-ı kâr-ı kâ'inât
Kaṭre-i cûduň yem-i gevher-nışâr-ı rûzgâr
13. Sâye-i kilkiň hâṭ-ı ruhsâre-i levh-i kažâ
Kim sevâd-ı harfidir hâl-i 'izâr-ı rûzgâr
14. Fikretiň keşşâf-ı ma'nâ-yı žamîr-ı 'âkl-ı küll
Meşrebiňdir mürsid-i vahdet-şî'âr-ı rûzgâr
15. Nefha-i gül-berk-i hulkuň kût-ı cân-ı ķudsîyâan
Reşha-i nîsân-ı luťfuň cûy-bâr-ı rûzgâr
16. Re'fetiň âsûdeğî-bahş-ı ķulûb-ı hâş u 'âm
Dergehiň dâru'l-emân-ı üstüvâr-ı rûzgâr

¹³ levh-i kaža: Levh ü kalem Y., Kim sevâd-ı: Dûşvâr Y.

¹⁴ Fikretiň: Fikriniň M., žamîr-ı: žamîri M.

17. Necm-i bahtîn rûzgâra yâdigâr-ı âsumân
Hâk-i pâyîn çeşm-i çarha bergüzâr-ı rûzgâr
18. Himmetîn şîrâze-bend-i nûşha-i mülk ü milel
Kudretîn teshîr-fermâ-yı hişâr-ı rûzgâr
19. Lutf-ı tab‘îndan nişân âyine-i İskenderî
Feyz-i ‘adliînden kinâye nev-bahâr-ı rûzgâr
20. Nevk-i hâmeñden ‘ibâret menba‘-i ‘aynü'l-hayât
Hüsün-i hulkuñdan nûmûne bâgzâr-ı rûzgâr
21. Vaşfiñi rûh-ı Felâtiñ gûş edip olmakdadır
‘Âlem-i berzâhda hâlâ şermsâr-ı rûzgâr
22. Zulmet-âbâd-ı cihânda mihr-i enver bulmadı
Pertev-i re‘yiñ gibi rûşen nehâr-ı rûzgâr
23. ‘Aynek-i şems ü ķamerle Zâl-i gerdûn görmedi
Fikr-i bârkîñ gibi müşkil- güzâr-ı rûzgâr
24. Nâm u şâniñ zehre-çâk-i düşmen-i sengîn-nihâd
Şiyt-ı kahriñ âhenîn sedd-i mažarr-ı rûzgâr
25. Kadr-i zâtîn ‘arşdan berter der isem vechi var
Müttefîkdir bunda cümle râz-dâr-ı rûzgâr
26. Hakk-ı evşâfiñ edâ mümkün müdür siğsin mı hiç
Nâv-dân-ı kilke bâhr-i bî-kenâr-ı rûzgâr
27. Mühr-i mihr oldukça tâ ki zîb-i ceyb-i âstümân
Hâk seni şadriñda etsin pâydâr-ı rûzgâr
28. Maḥv olup ǵam sâye-i luṭfuñda şâd olsun cihân
Leyli ta‘kîb eyledikçe tâ nehâr-ı rûzgâr
29. Âsafâ derya-kefâ şadrâ veliyyü'n-ni‘metâ
Ey kerem-kâr-ı cihân ‘âlî-tebâr-ı rûzgâr
30. Şadra teşrifîñle ‘âlem ser-te-ser ‘iyd eyledi
Geçmedi hiç böyle bir rûz-ı mesâr-ı rûzgâr
31. Külfet-i târihden âzâdedir bî-iştibâh
‘Iyd-i mes‘ûd-ı meserret-iştihâr-ı rûzgâr

32. Lîk şevk-i makdemînle hâme destimde hemân
Gevher-i târîhi kıldı gûş-vâr-i rûzgâr
33. Cevherîn târîhin ‘Âkif böyle vird etsin cihân
Şadr-i devrân Çâlib-i âşâf-vekâr-i rûzgâr

-III-

Mef'ûlü Fâilâtü Mefâ'ilü Fâ'ilün

1. Nâr-ı garîm-i gamla olunca kebâb dil
Hûn-ı cigerden etdi tedârik şerâb dil
2. Nâhîd çengi başına çalsın ki nâaleden
Buldu simâh-ı câne müessir rebâb dil
3. Sâhil-res-i necât olamaz mevc-i fitneden
Netsin ‘aceb bu ǵavta-hor-ı inkılâb dil
4. Efşürde oldu hayret ile sîne-i ‘ukûl
Gülbank-i âh ile vereli ıztırâb dil
5. Hûn-âb-ı zahm-ı sîneyi çeşm-i revân edip
Eyler anı benân-ı nigâha hiżab dil
6. Hem-pâye-i merâtib-i a'dâd olup gider
Derd ü meşakkati nice etsin hisâb dil
7. Leb-teşne-i mecârf-i cûy-i murâddır
Bilmez cihânın olduğun ammâ serâb dil
8. Mir'ât-ı câmdan görünürken ruh-ı humâr
Olsun mu ȝevk-i bâde ile neş'e-yâb dil
9. Nisyân ise ǵaraž ǵam-ı kevneyni bes hemân
Nûş etse bezm-i ‘aşkda bir câm-ı nâb dil
10. Görsün şü'ûn-ı enfüs ü âfâk nûşhasın
Çûn u çerâdan eylemesin pîç ü tâb dil
11. Nezdîkî-i ‘ubûdeti derk eylesin yeter
Etdi ‘amelde niyyet-i ecr ü sevâb dil

12. Bilse müşâl-i şu'le-i cevvâle sırrını
Havf u recâdan etmez idi feth-i bâb dil
13. Titrer vefsî bu hestî-i mevhûmun üstüne
Lebrîzdir hevâ ile hem-çûn-ı hâbab dil
14. 'Ârż-ı cemâl eder mi hâkîkat bu mertebe
Vech-i mecâza etmiş iken incizâb dil
15. Ammâ ne çâre hayf ki hem-râh-ı nefş olup
Etmiş tarîk-i hûbb-ı sivâya zehâb dil
16. Bahîr-i muhît-i zevk u şafâ olduğun bilip
Cûyândır Sitanbulu mânend-i âb dil
17. Yok yok ben aňladım garažın ferş-i rûy için
Bir dergehe erişmeğe eyler şitâb dil
18. Kim hâk-i 'itîr-nâkini neşr etse 'âleme
Telhîn-i meşâmm-ı dehri eder müsteṭâb dil
19. Zîrâ ki verdi rif'at o dergâh-ı devlete
Îkbâl-i sermediyle bir 'âlî-cenâb dil
20. Ya 'nî o mîhr-menkâbe Mazhar Efendi kim
Envâr-ı midhatıyla bulur âb ü tâb dil
21. Luťfu 'ibâdî 'itk u hem aňrârı rîk eder
Çesbân yazsa vaşfını mâlik-i rîkâb dil
22. Sa'du's-su 'ûd-ı bahtâ sitîgnâ-fürûş olur
Bâb-ı sa'âdetine eden intisâb dil
23. Ol âsümân-pâye ki ta'zîm kasd edip
Râhında olsa reşha-feşân-ı gül-âb dil
24. Taťbîk eyledikde 'ulüvv-i cenâbına
Eyler hâfâ-yı hâtırasından hicâb dil
25. Ey mercî'-i ekâbir ü ey melce-i enâm
V'ey ma'delet-sirişt ü mekârim-me'âb dil
26. Hem-nâm-ı meşhâr-i dü-cihân zât-i ekremiñ
Kâşîrdir etse na'tiñi bî-had kitâb dil

27. İzniñ olursa hâl-i fakîrânemi yazıp
Olsun zekât-ı cûd ile şâhib-nişâb dil
28. Âmâc-ı tîr-i kâvş-i kažâ oldu ol kadar
Bozok kažâsına edeli iktîrâb dil
29. Ya'nî vatanda dûş olup âlâm-ı gurbete
Çekdi 'azîm ritl-ı girân-ı 'azâb dil
30. Bildi cezâsîdir 'atebeñden tebâ'üdüñ
Gördükde dehrden nice rûy-ı 'itâb dil
31. İlyâs-ı re'fetiñ yine hoş dest-gîr olup
Girdâb-ı gamdan etdi rehâ iktisâb dil
32. Cevr-i felekle olmuş iken pîr-i nâ-tüvân
İhsâniñ ile eyledi kesb-i şebâb dil
33. Luťfuñ eder telâffî'-i mâ-fât bî-gümân
Eyler 'abeş bu şekveleri irtikâb dil
34. Bâri muhâtab eyleyerek bir perî dahî
Etsin bu nažm-ı tâzeyi faşlu'l-hîtâb dil
35. Deycûr-ı intizârda kaldı hârâb dil
Bir gün gelir yapar misin ay âfitâb dil
36. Şordum nühüfte mes'ele-i nokta-i femiñ
Sığmaz dedi bu mebhâş-i gaybe cevâb dil
37. Vaşf-ı lebiñde kît'a-i mercâni yâd edip
Yazsa nažîresin nola la'l-i müzâb dil
38. Bî-iştibâh çıktı haňâ misk-i ezfere
Teşbih-i haňâ-ı yâri sanırdu şavâb dil
39. Hâlin görünce haňâ-ı başarı müntehâsinin
Eyler mi nokta olduğuna irtiyâb dil
40. Peygûle-i firâkda ben kaldım 'Âkifâ
Oldu hayâl-i vuşlat ile kâm-yâb dil
41. Ey hâme-i şikeste-zebân eyledi yeter
İlhâm-gâh-ı feyze zehâb u iyâb dil

42. Nevbet du 'âya geldi ki şayeste ba 'de-zîn
Rûy-ı benât-ı fikre tutarsa niğâb dil
43. Tâ kim cihânda eyleye ta kîb 'usri yûsr
Sâyeñde şâd u hurrem ola pîç ü tâb dil

- IV -

Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'ilü Fâ'ilün

1. Rûzî kılınca Hâk baña hân-ı 'inâyeti
Etdi naşîb ni 'met-i dâru'l-hilâfeti
2. Mahşûr iken kenârda nevmîd nâgehân
Buldum hûcûm-ı ceyş-i telefden selâmeti
3. Cism olmuş idi hâste-i cân-ber-leb-âmede
Ma'cûn-ı gâyb verdi aña tâze sıhhati
4. Bahş eyleyip hûşûş ile Vehhâb-ı bî-'ivâz
Hûd-ı berîn-i sâye-i tûbâ-yı şevketi
5. Erdim 'aceb sürûr u hûbûr u neşâta kim
Olmuş anîn hisâb-ı nihâyet bidâyeti
6. Vakf eyledim vazîfe-i 'ömrü ehemm bilip
Hasr-ı du 'âya ben cihet-i bâb-ı devleti
7. Şöyle gamı unutmuşdum ki verirdi dil
Gördükçe lafz-ı mihnete ma'nâ-yı râhatı
8. Tevhîş ederdi sâmi 'ayı gâhîce fakat
Ehl-i kemâle Zâl-i sipihriñ 'adâveti
9. Ammâ emîn idim ben o endîşeden dahî
Derpiş edip tekkaddüm-i ma'lûle 'illeti
10. Böyle şafâ-yı bâl ile âsûde bir gece
Çekdim dü-çeşme sürme-i hâb-i ferâğati
11. Âğûş-ı fikre geldi hemân şâhid-i vaşan
'Arz eyleyip nûhiûte 'izâr-ı melâhati

12. Ta'bîrde hâtâ edip ifrât-ı şevkden
Tutdum refîk-i zu'm ile râh-ı meserreti
13. Münhal olunca 'ukdeyi bildim kaşa meğer
Etmış bu gûne ta'miye nâm-ı müşîbeti
14. Çâh-ı belâya eyledi üftâde mekr ile
Vermez enîn ü âha dahî şîmdi ruhşatı
15. Nevk-i hâdeng-i çevre hedef eyleyip beni
Vaz' etdi sîneme yine boz ok 'alâmeti
16. Kalmış bakîyye kîne-i dîrîneden gibi
Îtmâmina bu def'a temâm etdi himmeti
17. Verdi felek ketebe baña az zamanda
Ta'lîm edip ķavâ'id-i meşk-i meşakkati
18. Te'sîri var şu mertebe kim hükm-i 'akrebiñ
Gösterdi sâ'atim dahî les'-i hûsûmeti
19. Zencîr-i kehkeşân ile bağlandı tâli'im
Ne istikâmeti mutâsavver ne ric'ati
20. Yâ Rab ne tîre-baht-ı cihânim felekde kim
Şubh-ı vaştanda yâd ederim şâm-ı gurbeti
21. Âyine-i każâ mîyim âyâ bu 'âlemiñ
Hep bende mi görünse gerek derd ü mihneti
22. Düşmez mi ya 'Uṭâride ġayret görüp beni
Bilmez mi yohsa şirket-i vaşf-ı kitâbeti
23. Ser-geşte mi 'aceb o dahî renc-i devr ile
Yok mu anîn da nefşini tâhlîşe ķudreti
24. Çarhiñ belî mürûvveti yok nûr-ı çeşmîme
Mihr ü mehiñ 'iyân şübüt-ı şehâdeti
25. Andan ümîd-i 'âtifet etmek hâtâ hemân
Bir zât-ı pâke eyleyelim 'arz-ı hâceti
26. Kim her nigâhi merhem-i zahm-ı derûn ola
Her hârf-i nutku şerh ede metn-i mürûvveti

27. Ya'nî o mihr-menkâbe kim şadr imdi
Buldu anıfla ziynet ü zîb ü şerâfeti
28. Bir nûşhadır nihâdî ki fihrist-i cûd ile
Etmiş iğâta cümle funûn-ı 'inâyeti
29. Sa'du'l-menâzil-i şerefiñ mâh-ı enveri
Kim mihre gibâta-bahş fürûğ-ı aşâleti
30. Mâhiyyeti mekârim-i ahlâk olmasa
Olmazdı böyle luť u mürtüvvet hüviyyeti
31. Güm-nâm ederdi kuṭr-ı semâ şubh-ı şâdîki
Bulsayıdı ṭal'atindeki feyz-ı şabâhati
32. Münşî-i bî-'adîl ki vaşşâf vaşfiniñ
Hakk-ı edâsına bulamaz istiňâ'ati
33. Âb-ı hayât fazla-i hibr-i devâtıdır
Etmiş velî makâm bu nûru o zulmeti
34. Çokdan gelirdi olmağa şâkird-i aħkarı
Olsa debîr-i çarhîñ ümîd-i liyâkatı
35. Yazmış kitâba bahş-ı heyûlâyı Bû 'Alî
Vermiş mi ya kitâbete bu hüsn-i şûreti
36. Mülk-i sühân kalem-rev-i ṭab'-ı kerîmidir
Bahreyن-i nażm u neşerde câřî hükûmeti
37. Şarf eylese işâretini naḥv-i hâmeye
İntâk eder ma'ânî-i hîkmetle hey'eti
38. Nazmında Kâtibîye mu'âdil yazan anı
Cehl-i mürekkeb ile verir dehre şöhreti
39. Dil-teng olurdu reşk ile Veysî vü Nergîsî
Görse bu nev-edâyi bu nûşîn 'ibâreti
40. Bir 'andelîb-i gülşen-i ma'nâ ki hâmesi
Tâksîm eder şafîr-i sarîr-i belâgati

29. Mihre gibâta-bahş: âfitâb zerre (!) M.

40. sarîr-i: nevâ-yı Y.

41. Yâhûd o nâzenîn-i zamândır ki gösterir
Her hâtvesinde nice delâl-i berâ'ati
42. Dem-bestedir Hârîrî hele bu makâmnda
Pestden tutar anıñçün usûl-i hikâyeti
43. Teşbîh ederdim ebrû-yı çevre suûtûrunu
Hemvâr olaydı böyle anıñ da letâfeti
44. Meh-i tal'atâ melek-şiyemâ bende-perverâ
Ey gülâstân-ı 'âtfetîn zîb ü behceti
45. Kande fakîr kande metâ'-ı sitâyişîn
'Afv et kûşûr-ı tab'-ı kalender-bîzâ'ati
46. Lâ-siyyemâ meşâ'ib-i reybü'l-menûn ile
Rencûrdur göñül veremez nazma ziynetî
47. Hançal-mezâk ise ne kadar kilk-i bî-mezem
Vaşfiñla buldu ney-şeker-âsâ halâveti
48. Naâzm-ı medâyihiñde vesile murâd edip
Etdimse de şikâyete makräûn hikâyeti
49. Gördükde vech-i enveriñi unutdum bütün
Târifîkî-i meşâkkat ü renc ü felâketi
50. Biñde birin beyân edemem naâzm u nesr ile
Senden müşâhid olduğum ihsân u şefkatî
51. Etdiñ kabûl kulluğa bu fahr bes baña
Bendeñ gibi kemîne-i bî-kadr u kıymeti
52. Erdi sühân merâtitb-i tasdî'a 'Âkifâ
Yâd et du'â-yı hayr-ı serî'u'l-icâbeti
53. Olsun bi-hakk-ı levh u kalem dem-be-dem füzûn
Îkbâl u kadr u menzilet ü 'ömr ü devleti
54. Mir'ât-ı tab'-ı şâfîna göstermesin Hûdâ
Miğdâr-ı zerre rûy-ı gûbâr-ı küdûreti

⁴⁹. Birinci misraın vezni bozuktur.

- V -

Feilâtün Feilâtün Feilâtün Feiliün

1. Cân verir âdeme endîşe-i şâhbâ-yı ‘adem
Cevher-i cân mı ‘aceb cevher-i mînâ-yı ‘adem
2. Çeşm-i im’ân ile bakdıkça vücûd-ı ‘ademe
Şâhn-ı cennet görünür âdeme şâhrâ-yı ‘adem
3. Galat etdim ne revâ cennete teşbîh etmek
Başkadır ni’met-i âsâyış-i me’vâ-yı ‘adem
4. Tatalım anda da olmuş ni’am-ı gûnâgûn
Öyle muhtâc-ı tenâvül müdür âlâ-yı ‘adem
5. Kimse incinmedi vaşfında anıñ zerre kadar
Besledi bunca zamân ‘âlemi bâbâ-yı ‘adem
6. Var ise andadır ancak yoğise yokdur yok
Râhat işterseñ eger eyle temennâ-yı ‘adem
7. Ne ǵam u ǵuşşa ne renc ü elem ü bîm ü ümîd
Olsa şâyeste cihân cân ile cûyâ-yı ‘adem
8. Yok dedikçe var olur yok mu ǵarâbet bunda
Nâm-ı hesî mi nedir һall-i mu’ammâ-yı ‘adem
9. Etse bir kerre telâtüm hep eder kevneyni
Garķa-i mevc-i fenâ cûşış-i deryâ-yı ‘adem
10. Mâder-i dehr mevâlîdi ki durmaz doğurur
Der-kenâr etmek içündür anı bâbâ-yı ‘adem
11. Çarhın evlâtını başdan çıkarrı dâye-i dehr
Etmese terbiye sık sık anı lâlâ-yı ‘adem
12. Herkesiñ kîsmeti yokdan gelir ammâ bilmez
Yeri var ‘âleme menn eylese selvâ-yı ‘adem
13. Merdümî neş’et-i Âdem’de yok oldu gitdi
Vechi var dense benî Âdem’e ebnâ-yı ‘adem

14. İki kâğıtdan ‘ibâret nûsaḥ-ı kevn ü mekân
Biri ibkâ-yı vücûd ü biri ifnâ-yı ‘adem
15. Selb ü ̄câb te ‘ayyün ederek ‘âlemden
Bir netîce verir elbette ̄ažâyâ-yı ‘adem
16. Mîm-i imkânını mahv eylese mollâ evvel
Yohsa nefy eylemese de âhîridir lâ-yı ‘adem
17. Şeyhe bak ketm-i ‘ademden deyü takrîr eyler
Bilmez ammâ ki nedir ma‘nî-i ihfâ-yı ‘adem
18. Sığmaz ol dâire-i kevn ü mekâna ne bilir
Geçmeyen ‘arşı nedir mülk-i mu‘allâ-yı ‘adem
19. Yok yere zâhid urur da‘vî-i hestîden dem
Yakasın tutmuş iken pençe-i kübrâ-yı ‘adem
20. Sanırıım maşraf u ̄râdi gelir hep başa baş
Oldu serrâ-yı vücûda göre ̄arrâ-yı ‘adem
21. Zeyd-i vârid ile şuh olmadı ‘Amr-ı ‘âid
Yoğise ‘âlemiñ aşlı ne bu ̄avâ-yı ‘adem
22. ̄Kays u Leylâsı dahî Zeyd ile ‘Amrı gibidir
Diyecek olsam olur ol dahî esmâ-yı ‘adem
23. Farkı gûyâ bu iki şüretiñ ‘aklîmcâ benim
Birisi ̄ubb-ı fenâdir biri bağzâ-yı ‘adem
24. Nakş-ı Nâmîkla ‘aceb Nâmîk olur mu Hâtem
Var gibi bunda vücûd ehline ̄imâ-yı ‘adem
25. Şeyh efendi saña der miydi ki varîñdan geç
Varlığıñ olmasa da sidre-i me’vâ-yı ‘adem
26. Hâidmet et sen aña varîñla ki tâ himmet edip
Eylesin ol da seni ‘ârif-i ma‘nâ-yı ‘adem
27. Çekme dünyalık için ̄gam dil-i nâ-bûdîde
Var iken mâ-̄haşal-ı rizk-ı ‘atâyâ-yı ‘adem

^{27.} nzk-ı: zevk-i Y.

28. Herkese bâr-ı belâ kendisinin varlığıdır
Ğam u âlâmdan âzâde berâyâ-yı ‘adem
29. Şarf edip varlığını ‘aklıñ var ise var yog ol
Râhat isterseñ eger eyle temennâ-yı ‘adem
30. Biz bu mihnet-geh-i hestîye küçükden geldik
Yoñsa kim eyler idi terk-i kûhen-i cây-ı ‘adem
31. Durmasa böyle felek bâri yıkılsa gitse
Bir zamân olsa yeri ȝayme-i bâlâ-yı ‘adem
32. Avıdan ȝalkı bu ȝam-ȝânede oldur yoñsa
Olmasa müşkil idi tesliye-bahşâ-yı ‘adem
33. Doğrusu râhat ederdik gidip ‘âlem ‘ademe
Yerine gelse anıñ sâha-i pehnâ-yı ‘adem
34. Ber-murad olmayacağıç ben yere geçsin ‘âlem
Necm ü mihr ü mehi olsun eþer-i pây-i ‘adem
35. Çâk çâk eyler idim ceyb-i kabâ-yı ‘ömrü
Olmasa zeyli tûrazîde-i tamgâ-yı ‘adem
36. Ben o bîzâr-ı vücûdum ki dil-i ȝam-zedeme
Üns-i mavtin görünür vahşet-i şâhrâ-yı ‘adem
37. Şafak-ı subh-ı bekâdir nazarımda gûyâ
Mevce-i bâhr-i siyâh-ı şeb-i yeldâ-yı ‘adem
38. Öyle bîmâr-ı ȝammı kim olamam âsûde
Câme-ȝâb olsa baña şeh-per-i ‘anķâ-yı ‘adem
39. Dil-ȝarâbım ben o hey‘etde ki nisbetle baña
Beyt-i ma‘mûr olur ȝâne-i bî-câ-yı ‘adem
40. Öyle bîmâr-ı ȝammı şâhn-ı fenâda gûyâ
Yapdı enkâz-ı elemden beni bennâ-yı ‘adem
41. Ahter-i maþlabım âfâk-ı felekden doğmaz
Günde biñ şey doğurur leyle-i ȝublâ-yı ‘adem
42. Düşmeden sâye-i kilk-i emelim levh-i dile
Noñta-i kilkim olur ȝâl-i müheyyâ-yı ‘adem

43. Cevheri su kesilir tâbiş-i ye'simle eğer
Çeşm-i ümmîdime dûş olsa merâyâ-yı 'adem
44. Yoğ olur ismi dâhî 'ayn-ı müsemmâsı gibi
Emelim olsa eğer dâhil-i hulyâ-yı 'adem
45. Bî-vücûdum o kadar ben ki aransak ikimiz
Ben bulunmam bulunur belki müsemmâ-yı 'adem
46. Hayretim çarha sükûn-âver-i tab'-ı ta'îl
Vahşetim bâ'is-i peydâyî sevdâ-yı 'adem
47. Vâlihim öyle ki 'aks-i nigeh-i germimden
Reng-i hayret alır âyîne-i deryâ-yı 'adem
48. Vahşetim öyle ki olsa naâzâr-ı ünsüm olur
Tîr-i rem-gerde-i âhû-yı sebük-pây-ı 'adem
49. Ye'sim ol mertebe kim şûret-i ümmîdimdir
Mâverâ-yı felek-i mahv-ı heyûla-yı 'adem
50. Bulanır giryâ-i hûnînim ile baâr-i vücûd
Sararır âhîm ile sebzâ-i şâhrâ-yı 'adem
51. Öyle dil-tengî-i hestî ile rencûrum kim
Hûn olur nâlelerimden dil-i ferdâ-yı 'adem
52. Buña tâkat mı gelir ya buña cân mı dayanır
Meğer imdâd ede hestî-dih-i eczâ-yı 'adem
53. Âferîn ey ney-i kîlk-i hüner-i 'îsî-dem
Eylediñ nefha-i i'câz ile ihyâ-yı 'adem
54. Şu'le-i nefha-i cân-sûzuñ ile lîk yanıp
Olmadan dâg-ı tenim şem'-i şeb-ârâ-yı 'adem
55. Bir gazel söyleseñ olmaz mı berâ-yı hâtır
Ne kadar sıklet ise nazm-ı mukâffâ-yı 'adem
56. Hâl-i 'anber-şikenîñ fitne-i eczâ-yı 'adem
Nigeh-i sihr-eseriñ nâtika-bahşâ-yı 'adem
57. Cân bulur tarf-ı lisânıñla hûrûf-ı hestî
Çâk olur nâveg-i gamzeñle süveydâ-yı 'adem

58. Araż-i ḥandeye la'l-i nemekîniñ cevher
Cevher-i ḥarfe femîñ nokta-i yektâ-yı 'adem
59. Seni görse dökülürken ḫaṭarât-ı eşkim
Ḥavf-i ḡamzeñle olur âbile-i pây-ı 'adem
60. Kavs-i ebrûsunu kursa yıkılır ṭâk-ı felek
Tîr-i müjgânını atsa titirer cây-ı 'adem
61. Cân atardı 'aderme tîg-i nigâhından ecel
Tîr-i hîşmîndan eğer yanmasa beydâ-yı 'adem
62. Añlamış nisbetini mihr ü vefâ-yı yâre
Eden oldur dil-i bî-çâreyi cûyâ-yı 'adem
63. 'Âkifâ ṭârî-ı suver eyledi hîç-â-hîçe
Var mı hâmem gibi bir hendese-pîrâ-yı 'adem
64. 'Ârifân yokluğila etmede işbât-ı vücûd
Ben ise varlığıla eyledim inşâ-yı 'adem⁶⁴.
65. Yoğu var eylemeğe ḥayli çalışdım lâkin
Oldu sa'y ü talebim hep lev ü levlâ-yı 'adem
66. Sığmadı çünkü dehân-ı dile nuṭķ-ı hestî
Eyledim hâme-i mu'ciz-demi gûyâ-yı 'adem
67. Bu kaşide kaleme Kâf-ı fenâdan geldi
Olsa nâmî yakışır beyzâ-i 'ankâ-yı 'adem
68. Kimisi nîstî-i ḡamla beķâ-cû-yı vücûd
Kimi hestî-i elemle taleb-efzâ-yı 'adem
69. Maḥv-i hâk-i reh-i şâhenşeh-i kevneynim ben
Ne tevellâ-yı vücûd u ne teberrâ-yı 'adem.

MESNEVİ*

1. Kanı münis-i ḡam-küsârım kanı
Efendim hâkîkat-şı'ārim kanı

^{64.} eyledim: eylerim Y.

* M. 34, Y. 167 b., Hasbihâl tarzında mesnevî olup menfâda söylenmiştir.

2. Vefâdâr-ı ‘âli-cenâbım benim
Aşâletde şâhib-nisâbım benim
3. Müsâvât u lutfa tevessül eden
Çekilmez cefâma tahammûl eden
4. İyi günde baña verip takviyet
Kötü günlerimde eden tesliyet
5. Felek ķoydu âteş dil ü cânıma
Beni ħasret etdi mihibâni ma
6. Reg-i câna urning felek nîşter
Kâbûl-i rûfû eylemez bu eser
7. Anıñçün derûnum yanıkdır yanık
Firâkiyla her dem gözüm uyanık
8. Yanımda eğer olsa ol derd-dâşım
Bu rütbe akaar mıydi gözden yaşıım
9. Yetişdi semâya enin ü figân
Dayansın felek dedigiñ bî-emân
10. Ne imiş o da görsün āh-ı dili
Yüzü gömgök olsun bükülsün beli
11. Ḥarâb oldu cismim temelden ḥarâb
Amân sâkiyâ ver bir eski şarâb
12. Kebâb oldu cismim şarâb isterim
Şeb-i ǵamdayım ǵitâb isterim
13. Şu katma a kâfir n'olur sâde ver
Gam-ı rûz-ı ferdâ-yı hep bâde ver
14. Bakıp camdan bari İstânbûla
Şu endüh-ı nefyi unutsam n'ola
15. Yarım verme ȝevki edersin heder
Dâhî olmadım mest çeşmiñ kadar
16. Getür sâkiyâ ver baña bir şarâb
Yıkık göñlümü dest-i lütfuñla yap

17. Cigerde nūmāyāndır iltihāb
Tutuşdum meded sâkiyā ver şarāb
18. Suludur meger sâkiyā bu şarāb
Ki akdı gözümden içindeki āb
19. Sırışkim bunu bildi ise sulu
Yetişdir baña sen bir āhar dolu
20. Hemân meydir ehl-i ǵamıñ çâresi
Kapanır mı nâb ile yâresi
21. Kapadı beni ǵam dolup sağ u sol
Var ise buňa çâre meyden diger bul
22. Demiş benden evvelki bir ehl-i dil
Olup ol dahî nefy ile münfa'ıl
23. Ğarîbü'd-diyârım ǵarîbü'd-diyâr
Olur mu baña bâdeden ǵayı yâr
24. Selefde geçen pâdişâhıñ biri
Dedi şâ'ir Aḥṭala gel beri
25. Ne çok vaşf edersin bu meyde ne var
Bunuñ evveli telh u sonu һumâr
26. Dedi kim arasında bir vakt var
Saña doğrusun söyleyim aşikâr
27. Seniñ tahtıñ almam ben ol bir deme
Degil tahta belki bütün 'âleme

21 Vezin bozuktur.
kapadı: kapatdı Y.
diger: gayrı Y.

TARİHLER

-I-

Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün

1. Pâdişâh-ı yem-şiyem hâkân-ı İskender-‘alem
Dâver-i Dârâ-haşem, şâhenşeh-i şâhib-kırân
2. Hażret-i Sultân Mahmûd Hân-ı Gâzî kim odur
Melce-i cümle-enâm u mefîhar-ı devr-i zemân
3. Cüybâr-ı kudreti câri cihâna sû-be-sû
Âfitâb-ı re’feti şâmil be-fark-ı ins ü cân
4. Bahîr-i cûdunda bulundu gevher-i ümmid-i kâm
Yümn-i ‘ahdinde bilindi ma’ni-i emn ü emân
5. Sâyesinde ehl-i İslâm ü re’âyâ cümleten
Oldu dil-sîr-i ni’am sîrâb-ı lutf-ı râygân
6. İşte icrâ eyleyüp bu şaryeye *mâ’-i ma’în*
Oldu hep reyyân-ı ihsân-ı hümâyûn teşne-gân
7. ‘Ömr ü şân u şevketi efzûn olup günden güne
Ta ebed olsun serîr-i saltanatda kâmrân
8. ‘Âkifâ târih-i inşâsının ederken cüst-ü-cü
Nûşha-i esfârda bâ-feyz-i Rabb-i müste’ân
9. Su gibi bir müşra’-ı berceste akdı hâmeden
Yapdı bu nev-çeşme-i pâkizeyi Mahmûd Hân

-II-

Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün

1. Şehensâh-ı cihân ‘Abdülmecid Hân-ı kerem-güster
Ki teshîr eyledi yek-ser kulûbu hüsn-i ahlâkı

I. M. 28, Y. 162 a. Boyacı Karyesinde olan çeşmeye tarih

II. M. 30, Y. 162 a. Bursa'da menfâda iken söylemişir.

2. 'Adâletle 'inâyetle edip dünyayı âbâdân
Fürûğ-i şevket-i 'âlem-şümülü aşdı nûh tâkı
3. Olup 'ömrü medîd ikbâl ü iclâli mezîd olsun
'Adûsı varsa sûzân eylesin şemşîr-i berrâkı
4. Doğunca şulb-i pâkinden yine şehzâde bedîr-âsâ
'Uyûn-i ھalkı rûşen eyledi ser-tâ-ser işrâkı
5. Edip ihyâ-yı nâm-ı cedd-i 'âli-şânına himmet
O şâhuñ vaşf-ı pâki bir dâhî doldurdu evrâkı
6. Serîr-i sałtanatda tâ kıyâmet ber-ķarâr olsun
Olup zât-ı hümâyûnun hemîşê hîfz-ı Haķ vâkî
7. Be-câ olmaz mı bu eyyâm-ı ferruh-fâl-i şâdide
Niyâz etsem du'â-gûyâna ben de 'afv u itlâkı
8. Mübârek günde geldi mâh-ı ihsân-ı 'aṭâdir bu
Sevindirsin beni şâh-ı güzinin rahîm u eşfâkı
9. Çıkar bâlâ-yı çarha 'Âkîfâ târih-i mîlâdî
Gelip Sultân Hâmid etdi münevver cümle âfâkı

-III-

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

1. Kuṭb-ı 'âlem Çerkesî eş-Şeyh el-Hâc Muştâfa
Kim ṭârik-i ھalvetide olmuş idi reh-nûmâ
2. Pertev-i nûr-ı kemâli şöhre-i âfâk olup
Dergeh-i vâlâsı oldu ehl-i hâle mûltecâ
3. Sü-be-sû yenbû'-ı feyz u himmetin icrâ ile
Eyledi onbir ھalife ile cihâna es-ṣalâ
4. Yetmiş üç yaşında emr-i "Îrci 'î" vârid olup
Edicek ârâm-gâhın gülşen-i müük-i bekâ

III. M. 28, Y. 161 b.

¹ Çerkesî: Çerkeşî Y.

5. Düşdü bir tarih 'Ākif bendesinin kalbine
Hü deyip firdevs-i vaşa erdi pîrüm Muşṭafā
(1229)

-IV-

Feilâtün Feilâtün Feilâtün Feilün

1. Mâcerâ-yı elemimdir reşahât-ı kalemim
Ser- nüvişt-i kalemimdir fiķarât-ı elemim
2. Elemin suhte-i ye's eder arz-ı emeli
Meyl-i āfâk-ı ümmid etmeden ebr-i kalemim
3. Kalemim gayet-i a'dâdî ederdi tâhdîd
Kâbil-i keyf ü kem olsayıdı nişab-ı elemim
4. Elemin cevher-i ferdîn 'araż-ı lâzımidır
Oldu hem-neş'et-i terkib-i elemle kalemim
5. Kalem-i baht-ı siyâhimla mürekkeb olalı
Varaķ-ı hâtıra naşı oldu sevâd-ı elemim
6. Elemin yem sühânum mevc ü ḥayâlim girdâb
Anda bir mâhi-i ķullâb-girifte kalemim
7. Kalemim açsa ağız sehv ile hâ-yı hevese
Aña ânide tekaddüm eder elif-i elemim
8. Elemin mihbere endiše liķâ ye's midâd
Çekmede satr-ı ümmide ḥaṭṭ-ı buṭlân kalemim
9. Ğam-küsârlîkda fedâ-yı ser edip yekdigere
Olur ol bu bu o bâksaň kalemimle elemim
10. Ğarażım ṭayy-ı meżâmîndir ancak 'Ākif
Yohsa sehv-i kalemimdir kelimât-ı elemim

IV. M. 32; Y. 168 b.

² Birinci misraın vezni bozuktur.

-V-

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

1. Hüsrev -i 'âli-neseb hâkân-ı gerdûn-ihtişâm
Nesl-i pâk-i Âl-i Osman dâver-i Dârâ-ğulâm
2. Ya'nî Mahmûd Hâjn-ı Gâzi kim zamân-ı devletin
Muttaşîl nev'-i benî Adem bulur hengâm-ı kâm
3. Tâzelendi yükün-i 'ahd ile nûh âbâ çâr ümm
Geldi 'adl ile mevâlide bekâ-yı intizâm
4. Eylesin âğuş-ı ümmidin enâm âmâde kim
Mâder-i eyyâmdan doğmakdadır tîfl-ı merâm
5. Geldi bu şehzâde kevne şulb-i pâkinden yine
Enfûs ü âfâka verdi nûr-ı vechi ferr-i tâm
6. Olsun a'dâ-yı siyeh-kârîn şeb-i baht 'akîm
Eyledikçe ṭal'at-ı şâh-ı cihân def'-i zalâm
7. Faşş-ı mührê konsa 'Âkif nakş-ı târihim sezâ
Mûhr-i devre ṭâli'-i Sultân Süleymân verdi nâm

-VI-

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

1. Vâhibü'l-âmâl Hâjn 'Abdülmecidiñ eylesin
'Ömr ü şân u şevketin efzün ilâ yevmi't-tenâd
2. Şulb-i pâkinden gelip dünyâya bir şehzâdesi
Eyledi cümle ķulubu lutf-ı Hakk mesrûr u şâd
3. Fâtih-ı kenz-i murâd olsun ķudüm-ı hayrı kim
Nâm-ıecdâd-ı 'izâmî oldu zib-ı intikâd
4. Vâlid-i 'âli-nijâdiyla bile 'ömrün Hudâ
Eylesin devlet-serâ-yı 'âfiyetde ber-ziyâd

V. M. 29, Y. 162 b.

VI. M. 31; Y. 161b.

5. ‘Ākifā imdād eder ḥarf-i nidā tārīhime
Maḳdem-i Sultān Mehemed ḳıldır dehri ber-murād

-VII-

Fe ‘ilâtün Fe ‘ilâtün Fe ‘ilâtün Fe ‘ilâtün

1. Şeh-i Cem-kevkebe Sultān Mecidiñ her dem
‘Ömr ü iqbālini efzūn ede Rabb-i mennān
2. Lütfu i mār-kün-i kōhne-sarāy-ı ‘ālem
Kahri ber-bād-dih-i hūrmen-i zulm ü ‘udvān
3. ‘Adl u dād ile cihān mülkünü etmekde o şeh
Gībta-bahşā-yı çemen-şuffa-i bāğ-ı Rīḍvān
4. Minnet Allāh'a ki ol dāver-i ‘āli-gūhere
Yine bir duhter-i hovrā-şifat etdi ihsān
5. Çıkdı ăfāka bu tārīh-i güziniñ ‘Ākifā
Zīnet-efzā-yı şüħūd oldu Na ‘ime Sultān

-VIII-

Mef’ûlü Fâ ‘ilâtün Mef’ûlü Fâ ‘ilâtün

1. Hâkân-ı pâk gevher ‘Abdülmecîd Hâna
Bir duhter-i mükerrem etdi Hudâ ‘inâyet
2. Tutdu meşām-ı dehri deryā-yı şevk u şâdi
Gül mevsiminde geldi gül-gonca-i leṭafet
3. Şahn-ı semâda Zühre n'ola olursa rakşân
Ăfâka çıktı zîrâ o āvânda meserret
4. O şâh-ı kâmkâra hem cümle-i enâma
Mes ‘ûd ola İlâhî bu evvelîn velâdet
5. Târîhi ‘Ākif el-hak şebt oldu ḳalb-i necme
Oldu Mevhîbe Sultān gehvâre zib-i şevket

VII. M. 36.

VIII. Y. 161b.

⁵ Vezin bozuk.

-IX-

Mefâ 'ilün Fe 'ilâtün Mefâ 'ilün Fe 'ilün

1. 'Atîyye Fâtîma hânîm ki tâzelikde dirîğ
Verem dedikleri derd etdi kâmetin iki kat
2. Eser-pezîr-i devâ olmayıp o dâ' -i 'uđâl
Bitirdi şerbet-i merg ile hâdimü'l-lezzât
3. İşitdi vâlıdi yandı yakıldı Edrinede
Unutmaz anı göñül tâ-be-hâşr-i mahlûkât
4. Kemâl-i hûzn ile çayd etdi lafz-i târihin
İkiyüz elli yedide 'Atîyyem etdi vefât

Muhammes*

Mefâ 'ilün Mefâ 'ilün Mefâ 'ilün Mefâ 'ilün

1. Efendim başkadır şimdî muâkadem gördüğün göñlüm
Zâhm-dâr oldu evvel zahma merhem gördüğün göñlüm
Olup bîgâne bezm-i vaşla maârem gördüğün göñlüm
Enîn-i âha hem-dem oldu bî-ğam gördüğün göñlüm
"Perîşândır senin vakıtiyle hurrem gördüğün göñlüm"
2. Gü'l-i ruhsâr-i şevkîm semûm-i cevr ile soldu
Hârim-i külbe-i kalb-i hâzinim hûn ile doldu
Nihâl-i maâlabüm pejmürde vü bî-berg ü bâr oldu
Bu rütbe ibtilâya bilmezem cânâ sebeb n'oldu
"Perîşândır senin vakıtiyle hurrem gördüğün göñlüm"
3. Serpûşum oldu vakf-i bâlin-i ğam u kürbet
Dü-çeşm-i hûn-feşânım sâğar-i humhâne-i miânet
Nigâh-i hasretim âvâre-i menzil-geh-i hayret
Dağıldı zülf-i müşginiñ gibi esbâb-i cem'iyyet
"Perîşândır senin vakıtiyle hurrem gördüğün göñlüm"

IX. M. 37. Kerîmeleri vefâtında söyledikleri târihtir.

* Muhammes; Y. 162b. Bir mîsrâin tazmini ile.

4. Oluп rıtlı-ı girân vuşlatıñla mest-i bî-pervâ
Ederken çarha belki cümle-i ekvâna istignâ
Firâkîñla vücûdum dâg-ber-dâg oldu ser-tâ-pâ
Unutdum zevk u şevk ‘âlemlerin ey şüþ-ı bî-hemtâ
"Perîşândır senin vakıtiyle hurrem gördüğün göñlüm"
5. Cihânda böyle derde düşmesin ‘Âkif gibi bir cân
Nice bir derd ammâ dôst merg ü düşmen dermân
Meded cânâ meded luþuñ ile kıl bendeñi şâdân
Edip bu müşra‘ı taþmin ü tekrâr eylerim her ân
"Perîşândır senin vakıtiyle hurrem gördüğün göñlüm"

MÜSEDDESLER

-I-

Mefâ ‘îlün Mefâ ‘îlün Mefâ ‘îlün Mefâ ‘îlün

1. Ne ol yâr ile vaþdetde ne vaþdetden cüdâyım ben
Ne bezm-i vuþlata maþrem ne hecre âşinâyım ben
Ne sernest ü ne hûşyârim ne bây u ne gedâyım ben
Muþaþsal râh-ı Sultân-ı Nêcefde hâk-i pâyım ben
Fedâ-yı âteþ-i ‘aþk-ı ‘Aliyyü'l-Murteþâyım ben
Gubâr-ı âsitân-ı haþret-i âl-i ‘abâyım ben
2. O sultân-ı celâlet kim tenezzül eylemiþ hâke
O ma'nâ-yı hâkîkatdir ki siðmaz lafz-ı idrâke
Verir mihr-i hayâli reng-i hayret zîhn-i derrâke
Baþ eðmezsem n'ola ben bu mu 'allâ tâk-ı eflâke
Fedâ-yı âteþ-i ‘aþk-ı ‘Aliyyü'l-Murteþâyım ben
Gubâr-ı âsitân-ı haþret-i âl-i ‘abâyım ben
3. Gülistân biñ nümûne şîve-i hüsn-i cemâlinden
Hâzân endek niþâne hey'et-i  ahr u celâlinden
Cihân âşüfte vü şeydâ anîn şevk u viþâlinden
Hüveydâdir bu ma'nâ cümleniñ hâl ü maþâlinden
Fedâ-yı âteþ-i ‘aþk-ı ‘Aliyyü'l-Murteþâyım ben
Gubâr-ı âsitân-ı haþret-i âl-i ‘abâyım ben

⁵ cânâ: şâhim Y.

I. M. 17, Y. 103b.

4. Eyâ şâh-ı velâyet râz-dâr-ı seyyid-i 'âlem
Yed-i yümnâ-yı kudret şehriyâr-ı a'del ü ekrem
Seniñdir 'ilmile 'irfân seniñdir ma'nî-i mülhem
Bu maña'dan bulur cümbüs felekde neyyir-i a'zam
Fedâ-yı âteş-i 'aşk-ı 'Aliyyü'l-Murtezâyım ben
Ğubâr-ı âsitân-ı hażret-i âl-i 'abâyım ben
5. Ulüvv-i zâtîñ eyler vasf-ı rûhu'l-kudse istiğnâ
Şabâh-ı tal'atiñden nûr alır nûh târem-i bâlâ
Fürûg-ı pertev-i mihr-i cemâliñdir yed-i beyzâ
Yanan nâr-ı muhâbbetde bu nazmanı eylemiş inşâ
Fedâ-yı âteş-i 'aşk-ı 'Aliyyü'l-Murtezâyım ben
Ğubâr-ı âsitân-ı hażret-i âl-i 'abâyım ben
6. Eder ta'lîm-i nermî Zülfikârin seng-i hârâya
Verir nuñkuñ hayatıñ câvidâni Hızr u 'Isâya
Bulur 'arş-ı berîn âvîze-i na'tîñle pîrâye
Dü 'âlemde budur dest-i dil-i 'ârifde sermâye
Fedâ-yı âteş-i 'aşk-ı 'Aliyyü'l-Murtezâyım ben
Ğubâr-ı âsitân-ı hażret-i âl-i 'abâyım ben
7. Değişmezse mey-i 'aşk ile zâhid dîn ü ûmâni
Görür mü 'Âkifâ bu kec-nazarla vech-i cânâni
Hayâlatına aldanmaz cihâniñ ķalb-i nûrârî
Yed-i Hayderden içdim çünkü ben şahbâ-yı 'irfâni
Fedâ-yı âteş-i 'aşk-ı 'Aliyyü'l-Murtezâyım ben
Ğubâr-ı âsitân-ı hażret-i âl-i 'abâyım ben

-II-

Mef'ülü Fâ'ilâtü Mefâ'ilü Fâ'ilün

1. Dil baña mahrem olmadığıń şimdi añladım
'Aşk ile hemdem olmadığıń şimdi añladım
Derdimle derhem olmadığıń şimdi añladım
Bu zahme merhem olmadığıń şimdi añladım
'Âlemde Âdem olmadığıń şimdi añladım
'Âlem o 'âlem olmadığıń şimdi añladım

2. Bî-yâr ü gâm-küsâr düşüp gurbet ellere
Süzişle döndü cân ü tenim nâhl-i ahğere
Âh u fiğân u nâlelerim gelse bir yere
Hengâm-hız-i diger olur şâhn-i mahşere
'Âlemde Âdem olmadığıń şimdi añladım
'Âlem o 'âlem olmadığıń şimdi añladım
3. Çok ağladı bu didelerim kimse silmedi
Eşk-i nişârimi gören inşâfa gelmedi
Geçdi bahâr u şayf gül-i kâm açılmadı
Ağyâr u yâr çekdigim âzârı bilmedi
'Âlemde Âdem olmadığıń şimdi añladım.
'Âlem o 'âlem olmadığıń şimdi añladım.
4. Zehrâbe-nûş-i gâm-gede-i künc-i firkatim
Sîlî-hör-i keşâkeş-i tûfân-i mihnetim
Gümgeşteyim felek-zedeyim cây-i gurbetim
Minnet Hûdâya kâ'il-i hükm-i hâkîkatim
'Âlemde Âdem olmadığıń şimdi añladım
'Âlem o 'âlem olmadığıń şimdi añladım
5. Hünâb akitdi çesm-i terim kana kanmadı
Âh-i şerer-feşândan dil-i zâr usanmadı
Yakdı bu cismi nâra da kendisi yanmadı
Yandım yakıldım ise [de] kimse inanmadı
'Âlemde Âdem olmadığıń şimdi añladım
'Âlem o 'âlem olmadığıń şimdi añladım
6. Derdâ ki olmadı der-i maķşad kûşâde âh
El vermedi murâd ben nâ-murâda âh
Verdim ümidi bâd-i hevâ-bâda âh
Oldum gîyâbe-i çeh-i ye'se fütâde âh
'Âlemde Âdem olmadığıń şimdi añladım
'Âlem o 'âlem olmadığıń şimdi añladım
7. Mümkin ise cihân ne bu maṭlabdaki muhâl
Bu mebhâş-i garîbde oldu zebân lâl
Dil-hâhim üzre âha dahî kalmadı mecâl
'Âkif uzatma kışşa-i gâyri bu sözde kal
'Âlemde Âdem olmadığıń şimdi añladım
'Âlem o 'âlem olmadığıń şimdi añladım

⁶ 2. ve 3. mîsrâin vezni bozuktur.

ŞARKILAR

-I-

Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün

1. Firķatiňle dil-i bîçareyi bimâr etdiň
Acımañ mı yüreğin merħametiň yok mu seniň
Cevr ile cān u cihândan beni bizâr etdiň
Acımañ mı yüreğin merħametiň yok mu seniň
2. Seni cānâ geceler şubha degeñ ben anayım
Āteş-i aşķıňla böyle bütün gün yanayım
Ateş-i hicriň ile hün-1 derūna қanayım
Acımasız mı yüreğin merħametiň yok mu seniň
3. Hele bûs-1 leb-i la‘liňle söze yatmazsin
Perçemiň olsun a zâlim niçin oħsatmazsin
Bu қadar yalvarırim ḥâlime râħm etmezsin
Acımasız mı yüreğin merħametiň yok mu seniň

-II-

Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün

1. Şeb midir bu ya sevâd-1 āh-1 pînhânım midir
Şem‘-i meclis-i şu‘le-i dâg-1 nûmâyânım midir
Bilmez oldum sâkiyâ derd-i firâk-1 yâr ile
Mey midir yâħûd sîrişk-i çeşm-i giryânım midir
2. Āh-1 serdim girye-i germim midir bilmem sebeb
Kaldı gitdi ġonca-i maķṣûd böyle beste-leb
Diňle zâlim diňle bak bezm-i maħabbetde ‘aceb
Ney midir efgân eden ya қalb-i súzânım midir
3. Dil zaħim-dâr u nigeh ḥayrân ü dide ešk-bâr
Sine pür-sûz u ciger pür-hün u ten zâr u nizâr
Hâşılı oldum ḥarâb ammâ ki bilmem ‘âşikâr
Eyleyen böyle beni cānim mı cānânim midir

I. M. 27, Y. 160a.

II. M. 26, Y. 166a.

¹ yâħûd: bu yâ Y.

-III-*Hece vezni (6+5=11 li)*

1. Pek ärzülar göñül efendim seni
Yakdı kül eyledi firâkîn beni
Dâg-ber-dâg edip bu cân u teni
Yakdı kül eyledi firâkîn beni
2. Häl-i perişanım edersen su'âl
Geçer her bir günüm hicriyle bir sâl
Kalmadı cismimde tâkat ü meçâl
Yakdı kül eyledi firâkîn beni
3. Hayâliñ durmakda gözümdé dâ'im
Zebânım olmakda zikriñle kâ'im
Âh u feryâd ile geçer her ânim
Yakdı kül eyledi firâkîn beni
4. 'Akl u fikri bütün târumâr etdim
Şâşırıp vädi-i hayrete gitdim
Nâr-ı hicrânuñla eridim bitdim
Yakdı kül eyledi firâkîn beni
5. Dâmenimden tutup süziş-i firkañ
Çıkdı giribâna şu 'le-i hasret
Cigerden yarılip nâr-ı mahabbet
Yakdı kül eyledi firâkîn beni

GAZELLER**-I-***Mefâ 'ilün Mefâ 'ilün Mefâ 'ilün Mefâ 'ilün*

1. Külüb-ı ehl-i Hañ memnûn-ı her-kâr-ı kaderdir hep
Mezâkînda sihâm-ı cevr ü miñnet ney-şekerdir hep

III. M. 28, Y. 166b. Menfâda iken söylenmiştir.

I. M. 24, Y. 164 a.

2. Tehidir sine-i 'ärif nuküş-ı reft ü āmedden
Veli eczā-yı 'âlem germ-püyân-ı seferdir hep
3. Hemân bir sâkîye var ihtiyyâcı 'âşikin yoħsa
Kebâb-ı dil şerâb-ı eşk-i dîde mā-hâzardır hep
4. Mürûvvet olmayan ṭab'ında rif'atle kerîm olmaz
Kimi gördümse evzâ-'ı felekden şekve-gerdir hep
5. Tefâşîl-i me'ânî hikmet-i enfûsdedir 'Âkif
Mütûn-i hey'et-i âfâkî gördüm muhtaşardır hep

-II-

Mefâ 'îlün Mefâ 'îlün Mefâ 'îlün Mefâ 'îlün

1. Değil cevr-i felekden şekve vü devrândan feryâd
Şu vahşet-hânedede nâbûdi-i yârândan feryâd
2. Nişib-i câh-ı gurbetde 'ulüvv-i menzilet mahfi
Veli bi-mihri-i ihyâvân-ı rû-gerdândan feryâd
3. Mahabbet bir taratfdan hasret-i cânân bir yandan
'Aceb mi 'âşık-ı bi-çâre etse cândan feryâd
4. Atılmış bir kemân-ebrû mehîn âğûş-ı vaşlından
Sezâdır evce çiksa nâvek-i perrânden feryâd
5. Yazarken derd-i cân-gâh-ı derûnum leyle-i ǵamda
Erer dâmân-ı çarha һâme-i giryândan feryâd
6. Açılmış ǵayra ben büy-ı cefâ şemmm eyledüm anda
N'ola bülbül-veş etsem ol gül-i һandândan feryâd
7. Ne cem'-i şervet-i dünyâ ne kesb-i râhat-ı 'ukbâ
Bu bâzâr-ı fenâda 'Âkifâ hüsrândan feryâd

-III-

Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün

‘Akîfâ hendese-pirâyî-i kilk-i sermed
 Yapıdı minâ-yı muhammesde binâ-yı marşad
 Şî‘ri iş‘ârdanibrâz-ı hikemdir makşad
 "Hey'et-i nazma garaż şüret ise bes Es‘ad
 Ba‘dezîn hâmemizi hîkmete mu‘tâd edelim."

-IV-

Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün

1. Olmasa vâsil meşşâta-i taķdîr-i Қâdîr
 Hüsn-i şüret mi bulur rûy-ı ‘arûs-ı tedbir
2. Sürh-gün aksa n’ola dîdeden âb-ı eşkim
 Etdi bârân-ı belâ çeşme-i câni tekdir
3. Dil-i ‘uşşâk ser-i zülfüñe olmuş tâbi‘
 Bü'l-‘aceb kim çekilir bir kıl ile bir sürü şîr
4. Büy-ı gülden gerek ey şǖh saña pîrâhen
 Ne revâdîr ten-i nerminine sirbâl-i һârîr
5. Kûrş-ı mihr ü mehine yok nigeh-i rağbetimiz
 Olalı һâncır-i bezm-i felekden dil-sîr
6. Gerden-i Zühreye ta‘lik ederim bu naζmı
 ‘Akîfâ Haζret-i Müştâk ederse tanzîr

-V-

Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün

1. Serim peymâne-i şahbâ-yı sevdâ-yı mahabbetdir
 Dilim dürr-i yetîm-i dürc-i deryâ-yı mahabbetdir

III. M. 36. Es‘ad Paşa’nın bir gazellerini taħmîsden fakat maķta‘ı bulunabilmiştir.

IV. M. 38. Meşâyh-i şuarâdan Bitlisî Müştâk Baba’ya verilip tanzîr etmişlerdir.

V. M. 20, Y. 164b.

2. Ciğer biň pâre olsa tîg-i cevriňle yine cânâ
Lisân-ı hâl ile her cüz'i gûyâ-yı mahabbetdir
3. Olursa sînem üzre tâze tâze dâğlar peydâ
Ne ǵam kim kâle-i cismimde ǵamgâ-yı mahabbetdir
4. Lisânım lâ ile mahzûn göñül illâ ile memnûn
Biri nefy ü biri işbât-ı ma'nâ-yı mahabbetdir
5. Firâkîňla n'ola kevneyni yaksa âteş-i âhim
Dilimde berk uran envâr-ı esmâ-yı mahabbetdir
6. Seniňle ǵaldı vuşlat dostum şad bezme kim anda
Bütün zerrât-ı 'âlem mest ü rüsvâ-yı mahabbetdir
7. Vefâtımda yazılsın 'Âkifâ seng-i mezârımda
Şehid-i 'aşk-ı 'âlem-sûz u şeydâ-yı mahabbetdir.

-VI-

Mefâ'ilün Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün

1. 'Azîmet-i nigehim dilleri şikâra mıdır
Nühüfte fitneleriň şimdi aşıkâra mıdır
2. Yarım dakika beni bezm-i vuşlata ǵomadıň
Bütün 'inâyetiň aǵyär-ı nâ-bekâra mıdır
3. Hadeng-i ǵamze görüp sînem üzeri şerhaları
Demiş belâ-keş-i 'aşka bu yara yara mıdır
4. Semend-i cevriň ile az mı pâymâl oldum
Hemîşe kaşd-ı tegâfûl bu hâksâra mıdır
5. Nevâ-yı bûlbülü bilmem bu bâğda 'Âkif
Gül-i sipence mi yoħsa o gül- 'izâra mıdır.

-VII-

Mefâ 'ilün Mefâ 'ilün Mefâ 'ilün Mefâ 'ilün

1. Göñül her dilberiñ meftunu olmaz hayli serkeşdir
Veli ol ġamzesi fettāni bilmezsin ne dil-keşdir
2. Ne deñlü äfet olsa merdüm olan cārin incitmez
Yakar mı penbe-i mināyi bak sahbā ki ateşdir
3. Perişan eylemiş gisü-yı yarı pençe-i şâne
Aniñcün 'aşık-ı şürîdcniñ hâbı müşevveşdir
4. Bilindi rütbe-i mähîyyeti bedr-i müniriñ de
Hañadur her kim ol hûrşid-i hüsne derse meh-veşdir
5. Ğam-ı hicrân çeker bir yana baht-ı tire bir yana
Giribân-ı hayâlim 'Akifâ vakf-ı keşakeşdir

-VIII-

Mef'ülü Mefâ 'ilü Mefâ 'ilü Fe 'ilün

1. Müstakbel ü māzī aña·kim hâl-i hâzerdir
Yek-reng-i fenâ 'ârif-i pâkize-nažardır
2. Zâhid ki nedâneste ola zevk-ı fenâyi
Şüretde eger tâ'ati ħayr olsa da şerdir
3. Dâd u sitedi başkadır aşüfte-i 'aşkıñ
Şehbender-i 'irfânda anıñ nef'i žarardır
4. 'Aşk olsun o bîmâra ki zehr-i ġam-ı cānân
Zevkinde anıñ çâşni-i gül-be-şekerdür
5. Vâbeste ise 'ayş u târab hükm-i nüçüma
Mehtâb ederiz yâr ile çün devr-i ķamerdir

VII. M. 22, Y. 165a.

² Merdüm olan cārin: merd olan cîrâniñ Y.

VIII. M. 24, Y. 164b.

⁴ bîmâra: bîçâre Y.
anıñ: behem M.

6. Âh etmedim ammâ göricek sünbül-i zülfün
Gül ruhların âzürde eden nûr-ı başarılıdır
7. 'Âkif gibi dilbeste olan dergeh-i pire
Bî-sâgar ü mül neş'e-ver-i feyz-i şeherdir

-IX-*Fe 'ilâtün Fe 'ilâtün Fe 'ilâtün Fe 'ilün*

1. Sâğar-ı dîde-i 'âşıkda nem olmaz da n'olur
Dil-i bîçârede hûn-ı elem olmaz da n'olur
2. Hifzına cân verilen kåle-i bed-reng-i cihân
Bir gün üftâde-i sük-ı 'adem olmaz da n'olur
3. Halkın İslâhına gûşîle fedâ-yı ser eden
Şâh-ı misvâk gibi muhterem olmaz da n'olur
4. Şâh-ı bâlâda olan miyve nûhûset-endâz
Zâhm-ı horende-i seng-i sitem olmaz da n'olur
5. 'Âkifâ kadr-i hayatı bilen erbâb-ı şu'ûr
Her nefes şekker-güzâr-ı ni'am olmaz da n'olur

-X-*Mefâ 'ilün Fe 'ilâtün Mefâ 'ilün Fe 'ilün*

1. Ne dem ki bezmde ol şûh-ı 'îşve-ger bulunur
Hayâl-hâne-i 'usşâkda neler bulunur
2. Sevâd-ı a'zam-ı 'aşkûñ hâşâisindendir
Ki her mahallede bîcâre biñ kadar bulunur
3. Bu gice bezme o meh-rû rakîb ile geldi
Şu hayra beñzedi meclis içinde şer bulunur
4. Žamîri fikr-i sivâ 'aşkdan eder mi tehî
Telâtûm eylese deryâ yine güher bulunur

5. Hemān kendiñi żann etme ‘Ākifā dil-rīş
Bu kār-ħāne-i ġamda ne derdliler bulunur

-XI-

Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün

1. Özge bir sevdâ bıraktı cânimâa efkâr-ı ‘aşk
Bir bakışda âteşe yakdı beni dildâr-ı ‘aşk
2. Feyz-i ‘Isâ hikmet-i Lokmân baña kâr eylemez
Ḩâme-i ķudret ezelde yazdı çün bîmâr-ı ‘aşk
3. Pâre pâre olmasın ya neylesin bîçâre dil
Her nazarda biň tecellî gösterir dîdâr-ı ‘aşk
4. Cünbüşünden zâhir oldu ħalka-i sîrr-ı vücûd
Noķta-i vaħdetdir ancak merkez-i pergâr-ı ‘aşk
5. Zulmet-i şirk ü riyâdan kurtarırdı kendisin
Zâhidiñ ħalbinde tâbân olsa ger envâr-ı ‘aşk
6. Siġmadı tefsiri nuťka ermedi ‘aķl-ı cihân
Şafha-i sînemde kaldı müşħaf-ı esrâr-ı ‘aşk
7. Dergeh-i şâh-ı velâyetdir penâhim ‘Ākifâ
Bende-i Kerrâr-ı ‘aşķim bende-i Kerrâr-ı ‘aşk

-XII-

Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün

1. Olalı reng-i ruħuñ şermi ile dem-besté gül
Ser verip bâlin-i gübünde yatar dil-ħaste gül
2. Besleyip hūn-ı cigerlerle ḥayâl-i rûyunu
Ziver-i mînâ-yı çeşm etdim gör ey nevreste gül
3. Seyr ķıl dûd-ı kebûd-ı āh-ı âteş-bârimi
Görmediñse sevdigim ger sünbûle peyveste gül

XI. M. 19, Y. 165a.

XII. M. 36.

4. Şimdi kopdu gülşen-i ṭab‘ımdan ihdâ eyledim
 ‘Âkîfâ bezm-i ahîbbâya sezâ bir deste gül.

-XIII-

Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün

1. Sâkiyâ bir câm ile taḥvil-i hâl etmez misin
 Hâtırüm âzâde-i renc-i melâl etmez misin
2. Mezheb-i hübânda yok mu kabûl-ı ma‘ziret
 Ben ķusûr etdimse sen ‘afv ü ḥelâl etmez misin
3. Şâhbâz-ı evc-i istîgñâ iseñ de luṭf edip
 Âşiyân-ı vuşlata taḥrîk-i bâl etmez misin
4. Geçdi ‘omrüm derd-i hicrânınıla cânâ ba‘de-ez-în
 Bendeñi memnûn-i ihsân-ı vişâl etmez misin
5. Etdiğin va‘d-i ‘inâyet hâtura gelmez mi hiç
 Bezm-i ülfet demlerin fîkr ü ḥayâl etmez misin
6. ‘Âkîf-i zâriñ lisânen şormaz iseñ hâlini
 Bir nigâh-ı luṭf ile bârî sü’âl etmez misin

-XIV-

Müstef‘ilâtün Müstef‘lâtün

1. Dil-dâde oldum ol dil-sitâna
 Duş oldu başım derd-i cihâna
2. Ey çeşm-i âfet ķaddi kiyâmet
 Olmaz mı ǵayet āh u fiğâna
3. Derd-i muhabbet oldukça kat kat
 Ḥarf-i şikâyet gelmez dehâna
4. Fîkr-i hayâliñ mihr-i cemâliñ
 Aşk-ı visâliñ kâr etdi câna

XIII. M. 20, Y. 165b.

¹ renc-i: renc ü Y.

XIV. M. 27, Y. 165b.

² çeşm-i âfet ķaddi: çeşm-i âfet ķadd-i Y.

⁴ Matbu

5. **Güs eyle āhim ‘afv et günâhîm
Raḥm eyle şâhîm ben nâtûvâna**
6. **Hayretde kaldı hün ile doldu
Hâkister oldu dil yana yana**
7. **Ten pür-şerâre dil pâre pâre
‘Ākif bu yara gelmez beyâna**

-XV-*Mefâ ‘îlün Mefâ ‘îlün Mefâ ‘îlün Mefâ ‘îlün*

1. **Dem-i hüzn ü feraḥ etmez eşer erbâb-ı ‘irfâna
Müsâvidir şeb ü rûz-ı cihân mihr-i dırâḥşâna**
2. **Muhît olmakdadır ḥatt-ı siyeh gird-i leb-i yârı
Tasallûṭ etmek ister mûrlar mühr-i Süleymâna**
3. **Ḥalebde bir şeh-i hüsne ḥatt-ı Bağdâd ‘arz etdim
Cebinin çîn edince döndü şübhüm şâm-ı hicrâna**
4. **Dil-i bîmâr için tîmâr-ı vaşlin etdim istid‘â
Maḥalli dendî kaldı der-kenârı kayd u ihsâna**
5. **Varılmaz pây-ı takyid ile ‘Ākif kûy-ı ıtlâka
Saķın dil bağlama ümmîd ü bîme sûd u hüsrâna**

-XVI-*Fâ ‘ilâtiün Fâ ‘ilâtiün Fâ ‘ilâtiün Fâ ‘ilün*

1. **Çeşm-i câdû hayret-âlûd-ı füsûn eyler beni
Hal-i fitne deşt-peymâ-yı cünün eyler beni**
2. **Ben sipend-i Tûr-ı ‘aşkım âteş-i ruhsâr-ı yâr
Hâhiş-i vuşlatda bî-sabr u sükûn eyler beni**
3. **Ḥabbezâ ol bâde-i dilcû ki feyz-i ķâtrâsi
Vâkîf-ı sırr-ı süveydâ-yı derûn eyler beni**

4. Cevr-i sâki nağme-i dilsüz-i muṭrib el-amân
Tâ-be-gerden ğarķa-i seylâb-i hûn eyler beni
5. Şeşder-i ‘âlemde ‘Âkif ka ‘beteyn-i tâli‘im
Bir düşes göstermeyip zâr u zebûn eyler beni

-XVII-*Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘lün*

1. Âkîbet bîmâr gerded ez-gam-ı rencûr-ı mâ
Subh-i mahşer hûn mî-giryed be-şâm-ı sûr-ı mâ
2. Yâ zi-pâ u yâ zi-ser âvîhte gûyâ-yı Hak
Hemdem-i murg-i şeb-âvîz âmede Mansûr-ı mâ
3. Çûb-dârî mânde bûd ez-mâsivâ-yı Hak meger
Ber-güzeşt âhir ez û der-yek nefes Mansûr-ı mâ
4. Sâgarî serşâr çün ez-bezm-i vahdet ber-girift
Zâid âmed câm ser ber-dâr zed Mansûr-ı mâ
5. Tâ be-dânî çün güzeşten bâyed ez-dâr-ı fenâ
Ez-ser-i ta'lîm kerd izhâr-ı Hak Mansûr-ı mâ
6. Bes ki dâred merdum-i çeşmem hayâl-i hâl-i yâr
Sâye-i yekdâne-râ hirmen şinâsed mûr-ı mâ
7. İhtiyârî hest der- ef‘âl-i mâ ‘Âkif velî
İhtiyârî ne ez-an ma’nî ki şod makdûr-ı mâ

MUKATTA’AT**-I-***Mefâ‘iliün Mefâ‘iliün Mefâ‘iliün Mefâ‘iliün*

Eyâ şâh-ı rûsul v’ey nûr-ı çeşm-i encüm-i eflâk
 Seniñ icmâl-i vaşfiñdir hîfâb-ı ‘izzet-i levlâk
 Dahî ol yoğiken sen var idin halvet-geh-i Haçda
 N’ola şân-ı ‘azîmin ‘akl-ı fa‘äl etmese idrâk

XVII. M. 22. (Bu Farsça gazelin okunmasındaki yardımcıları için Yard.Doç.Dr.Mustafa Çiçekler'e teşekkür ederiz).

I. M. 31, Y. 167a.

-II-

Mefâ 'ilün Mefâ 'ilün Mefâ 'ilün Mefâ 'ilün

Şeh-i tenhâ-nişin-i taht-gâh-i kurb-i ev ednâ
 Hûdâvend-i hûdâvendân hâbib-i haâzret-i Mevlâ
 Çubâr-i âşiyânın kühîl-i çeşm-i kudsiyân olsa
 N'ola ey pâdişâh-i 'arş-i sübâhânellezi esrâ

-III-

Mefâ 'ülü Mefâ 'ülü Mefâ 'ülü Fe 'ilün

Tâb-âver-i keyf olsa o şüh-i mül-i sâgar
 Ruhşâri olur gâyret-i reng-i gül-i sâgar
 Ağzin öpeyim ver baña ey sâki-i meh-rû
 Söylenmiş ise ol şanem-i kulkul-i sâgar.

-IV-

Mefâ 'ilün Mefâ 'ilün Mefâ 'ilün Mefâ 'ilün

Sipîhr-i Zâl-i 'âşkîn mâcerâ-yı zâhîm-i nâsûrûn
 Zebân-i çeşm-i hûn-efşâni söyler kendiden sorma
 Dil-i nâ-kâmîn evzâ-'ı felekden çekdigin ammâ
 Sorarsaň 'Âkif-i gâm-hârdan sor gâyridan sorma

-V-

Mefâ 'ülü Mefâ 'ülü Mefâ 'ülü Fe 'ülün

Vâşl ise eger maâlabîn ol şem'-i cemâle
 Pervâne-şifat bezme yanıp yakılarak var
 Ey nâz-i nigeh zülf ü miyâna sarılınlca
 Ahvâlimi 'arz etmede yâra kılı kırk yar

II. M. 31, Y. 167b.

III. M. 31, Y. 167a.

IV. M. 32, Y. 167a.

¹ zâhîm-i nasurun: hâl-i pür-şürüñ Y. zebân: dehân Y.

² nâkâmîn i: nâ-şâdiñ Y. gâm-hâr: nâ-kâm Y.

V. M. 37, Y. 169a.

-VI-

Fâilâtün Fâilâtün Fâilâtün Fâilün

Kıl temâşâ giryehâ-yı dîde-i pür-hûnumu
Görmediñse ey perî-peyker leb-i deryâda gül.

-VII-

Mefâ'îlün Fe'îlâtün Mefâ'îlün Fe'îlün

1. Gehî piyâle gehî âh-ı bî-eser çekeriz
Bilir misin şu һarâbatda neler çekeriz

-VIII-

Mef'ûlü Fâ'îlâtü Mefâ'îlü Fâ'îlün

Kilk-i nefesle çekdi göñül medd-i nâleyi
Yakdı elimde sûz-ı derûnum risâleyi

-IX-

Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün

Dü-çeşm-i intizârüm mevce-i seylâbdır sensiz
Ki her bir կatresi aynîmda bir girdâbdır sensiz

-X-

Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün

Dü çesm-i eşk-bârim bahr-i şûr-engîzdir sensiz
Enîsim kûnc-i ғamda nâle-i şeb-hîzdir sensiz

VI. Y, 169a.

VII. M. 38, Y. 169a.

VIII. M. 31, Y. 167 b.

IX. M. 38.

X. Y. 169a.

LÜGAZLAR

-I-

Mefâ 'ilün Mefâ 'ilün Fe 'ûlün

1. Nedir ol þurfa þasr-ı köhne-icâd
Ederler nev-be-nev mislini bünyâd
2. Münakkaþ ba'þısı hem ba'þı sâde
Gehî mestûr olur gâhi küþâde
3. Vücûdu bâ'iþ-i ȝevk u şafâdir
Dahî mihmânları behcet-fezâdir
4. Yigirmi başı var beþdir ayağı
Velî rûy-ı zemînde yok durağı
5. 'Aceb kim ol sarâya giren insân
Olur ekser-i vaqtde zâr u giryân
6. Dahî bir hikmeti var ol sarâyîn
Îçinden zelzele hiç gitmez anîn
7. Bilinmez 'Âkifâ bu nükte âsân
Zen ile izdivâc etmezse merdân

-II-

Fâ 'ilâtün Fâ 'ilâtün Fâ 'ilün

1. Ol nedir kim sîme beñzer çihresi
Gâlibâ var kimyâdan behresi
2. Bi-ser ü pâ geþ eder dünyayı hep
Cânlı mı cânsız mıdır bilmem 'aceb
3. Vaþ olunsa þarz-ı âharla revâ
Bir günâh-kâr-ı maþarrat intimâ
4. Dâ'imâ bir kal'ada mahbûs olur
Gâhi kerre Hîzr ile me'nûs olur

I. M. 33, Y. 161 a.

II. M. 33, Y. 161a.

5. Fi 'l-meşel hançer olsa sad hezâr
Cismi olmaz zerre deñli zağm-dâr
6. Halline rağbet edenler 'Âkifâ
İlm-i kâfa meyl iderlerse sezâ

-III-

Fe 'ilâtün Mefâ 'iliün Fe 'ilün

1. Kimdir ol lehet-i şecâ'at-kâr
Oldu pür-ħâş bunlara efkâr
2. Ceng edip birbirin helâk eyler
'Arsa-i rezmi lerze-nâk eyler
3. Cümlesi kâr-zâr ile meşgûl
Lîk yok hiç katil u maktlûl
4. Maḥv ederler biribirin ammâ
Bü'l-'aceb kim yine olur ihyâ
5. 'Âkibet hep olup že'if u zebûn
Cümlesi bir yere olur medfûn
6. Bir bakımda kumusa bir kardaş
Ya'nî bîhüdedir nizâ' u telâş
7. Her kim eylerse 'Âkifâ ta'yîn
Fikr-i bârikine sezâ tahsin

III. M. 33, Y. 160b.

⁴ ihyâ: peydâ Y.

MERSİYE*

Hece vezni (6+5=11 li)

1. Tıflı nāzeninim unutmam seni
Aylar günler degil geçse de yıllar
Telh-kām eyledi firākīn beni
Çıkar mı hātırdan o tatlı diller
2. Kıyılamaz iken öpmege teniñ
Şimdi ne hāldedir nāzik bedeniñ
Añdıkça gülşende góンca-deheniñ
Yansın áhim ile kül olsun güller
3. Teğayyürler gelip cism-i semine
Döküldü mü siyāh ebrū cebine
Sırma saçlar yayıldı mı zemine
Dağıldı mı kokladığım sünbüller
4. Feleğiñ kinesi yerin buldu mu
Gül yanağıñ reng-i rüyuñ soldu mu
'Acabā çürüdü toprak oldu mu
Öpüp oğşadığım o pamuk eller

* Hafıdesi vefatında söylemiştir.

M. 37, Y. 167a.

¹ geçerse (!) M., Y.

eyledi: etse de Y.; çıkar mı hātırdan: hatırlanın çıkar mı Y.

⁴ rengi rüyu (!) M., Y.